

Nr 243

Av herr **Johansson** i Stockholm **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts förslag om avsättning till fonden för idrottens främjande m. m.*

Under senare tid har frågan om vårt lands ungdom flitigt debatterats. Debatten har med all tydlighet visat att positiva åtgärder är nödvändiga för att kanalisera ungdomens aktivitet i sunda banor. Problemet med ungdomens fritidssysselsättning är redan i dag ett stort problem, och med den snabba ökningen av antalet ungdomar inom de närmaste åren blir detta problem än större. En form för ungdomens fritidssysselsättning, som är fostrande och karaktärsdanande, anser vi idrotten vara. Vi tror inte, att idrotten ensam förmår lösa hela vårt lands ungdomsfråga, men vi hyser den meningen att idrotten är ett medel, och ett gott medel, att samla upp ungdomen, leda dess aktivitet i rätta banor och utföra en allmänt fostrande verksamhet. Idrottens betydelse härvidlag har mer än en gång understrukits.

Den svenska idrottsrörelsen arbetar emellertid under svåra ekonomiska förhållanden. Bristen på idrottsanläggningar av skilda slag är uppenbar, även om kommunerna gör betydande insatser. Bristen på dugliga idrotts- och ungdomsledare är ett svårt hinder i idrottsrörelsens verksamhet. De lokala idrottsföreningarna, hela vår idrotts bas, arbetar, med endast några få undantag, med svåra ekonomiska problem. Många gånger tar den rent ekonomiska verksamheten bort en betydande del av tiden för dessa klubbars ledare.

Mot bl. a. denna bakgrund finner vi det föga välbetänkt, när chefen för handelsdepartementet i statsverkspropositionen inte anser sig kunna tillmötesgå idrottens mycket rimliga krav. Till årets riksdag föreslås sålunda ett anslag till idrottens främjande av 10 000 000 kronor. Idrottens anslagsäskanden uppgår till 14 383 600 kronor.

Budgetförslaget innebär en ökning från föregående år med 150 000 kronor, vartill kommer att föregående år var ett olympiaår och att de medel som då avsattes för dessa ändamål nu kan komma till användning på andra områden. Men ökningen är långt ifrån tillfredsställande, vilket också handelsministern tycks vara överens om, då han säger: "En väsentlig höjning av anslaget vore därför i och för sig önskvärd."

Anmärkningsvärt är också att AB Tipstjänst under sitt senaste verksamhetsår ökat sin vinst med mer än vad idrottens hela äskande går ut på. Håller man i sammanhanget i åtanke riksdagens principbeslut från

1939, som skulle tillförsäkra idrotten och friluftslivet 70 % av nettot från AB Tipstjänst, så framstår årets förslag i klar belysning.

Den av Riksidrottsförbundet begärda summan måste anses vara otillräcklig för ett effektivt stöd åt de lokala idrottsföreningarna. Hela den svenska idrottsrörelsens grundval är de lokala idrottsföreningarna, som i vårt land uppgår till nära 10 000. Som tidigare påpekats arbetar dessa under svåra ekonomiska förhållanden. Ett ökat stöd till de lokala idrottsföreningarna är därför nödvändigt; och vi anser att vinsten från AB Tipstjänst bör tas i anspråk härför.

Med hänvisning till ovanstående hemställer undertecknade, att riksdagen måtte besluta, att till avsättning till *Fonden för idrottens främjande* för budgetåret 1957/58 anvisa ett anslag av 14 383 600 kronor, samt att härutöver ett belopp som motsvarar ett anslag av tio kronor per år och medlem ställes till de lokala idrottsföreningarnas förfo-gande.

Stockholm den 24 januari 1957

Gustav Johansson

Erik Karlsson

Helmer Holmberg

H. Hagberg

Nr 244

Av herrar *Sjölin* och *Schmidt*, *angående fullföljande av arbeten med värmeverket Adam i Västerås.*

(Lika lydande med motion nr 180 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1957

Bengt Sjölin

Carl S:son Schmidt